

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

### Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen af marts 2014 annulleres.
- Bekendtgørelsen af marts 2014 annulleres, for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgerne.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag.

### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at de kriterier for opførelse, som er fastsat i artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012 <sup>(1)</sup> eller artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413 <sup>(2)</sup>, ikke er opfyldt, og at Rådet ved at finde, at kriterierne var opfyldt og fortsat er opfyldt, foretog et åbenbart urigtigt skøn, idet sagsøgerne hverken ejes eller kontrolleres af National Iranian Oil Company (NIOC).
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at kriterierne for opførelse ikke er opfyldt, idet Rådet ikke har bevist, at NIOC yder økonomisk støtte til den iranske regering.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at opretholdelsen af udpegelsen af sagsøgerne under alle omstændigheder udgør en tilsidesættelse af deres grundlæggende rettigheder og friheder, herunder deres ret til at drive handel og virksomhed samt deres ejendomsret, og/eller er i strid med proportionalitetsprincippet. Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at den fortsatte opførelse på listen udgør en tilsidesættelse af forsigtighedsprincippet og af principperne om miljøbeskyttelse og beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed, da den sandsynligvis vil være til betydelig skade for almindelige iranske arbejdstageres sundhed og sikkerhed samt for miljøet.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Rådet tilsidesatte sagsøgernes ret til forsvar ved at undlade dels at foretage en fuldstændig og passende fornyet gennemgang af opførelsen af sagsøgerne, dels på rette grundlag at tage stilling til de bemærkninger, der var blevet fremsat for det.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

---

Sag anlagt den 26. maj 2014 — NICO mod Rådet

(Sag T-371/14)

(2014/C 261/59)

Processprog: engelsk

### Parter

Sagsøger: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Schweiz) (ved solicitor J. Grayston samt advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey og D. Rovetta)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

**Sagsøgerens påstande**

- Rådets afgørelse som indeholdt i skrivelse af 14. marts 2014 til sagsøgerens advokater vedrørende revision af listen over udpegede personer og enheder i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, som ændret ved Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012, og i bilag IX til forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse udgør en afvisning af at fjerne sagsøgeren fra listen over de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.
- Nærværende sag forenes med sag T-6/13 i henhold til procesreglementets artikel 50, stk. 1.
- Rådet tilpligtes at betale omkostningerne i nærværende sag.

**Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter**

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender, med hvilke det er gjort gældende, at begrundelsen var utilstrækkelig, og at Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn.

Sagsøgeren har anført ikke at være datterselskab af Naftiran Intertrade Company (NICO) Limited, idet dette selskab ikke længere eksisterer i Jersey, og under alle omstændigheder har Rådet ikke godtgjort, at selv om sagsøgeren havde været et datterselskab af Naftiran Intertrade Company (NICO) Limited, ville dette have indebåret en økonomisk fordel for den iranske stat, der ville være i strid med det formål, som forfølges med de anfægtede foranstaltninger.

---

**Sag anlagt den 26. maj 2014 — HK Intertrade mod Rådet****(Sag T-372/14)**

(2014/C 261/60)

*Processprog: engelsk***Parter**

*Sagsøger:* HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong Kong) (ved solicitor J. Grayston samt advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, D. Sellers og N. Pilkington)

*Sagsøgt:* Rådet for den Europæiske Union

**Sagsøgerens påstande**

- Rådets afgørelse som indeholdt i skrivelse af 14. marts 2014 til sagsøgerens advokater vedrørende revision af listen over udpegede personer og enheder i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, som ændret ved Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012, og i bilag IX til forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse udgør en afvisning af at fjerne sagsøgeren fra listen over de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.
- Nærværende sag forenes med sag T-159/13 i henhold til procesreglementets artikel 50, stk. 1.
- Rådet tilpligtes at betale omkostningerne i nærværende sag.